

kem jest, že práva postupníková jsou co do postoupené pohledávky ta-
táž jako práva převodcova (§ 1394 obč. zák.). Postupitel Václav B. na-
byv usnesením okresního soudu ze 3. srpna 1932 exekučně nadzástav-
ního práva na pohledávce Antonína P-a, zajištěné na usedlosti žalova-
ných, nabyl práva uspokojiti se z této exekučně zabavené pohledávky,
to však jenom potud, pokud nebyla již dříve zaplacená. Jak totiž na to
poukázal správně již odvolací soud, nebyl Václav B. při nabytí e x e -
k u č n í h o práva nadzástavního chráněn důvěrou v pozemkové knihy.
(K rozhodnutí odvolacím soudem k odůvodnění tohoto názoru uvede-
ným, bylo by možno dodati ještě číslo 2987 sb. n. s. a čís. 441 sb. m.
spr.). Mohli tedy žalovaní Václavu B. se zřetelem k § 1396 obč. zák.
namítati, že pohledávku zaplatili svému původnímu věřiteli Antonínu
P-ovi již kolem 9. května 1932. Ježto žalobce měl totéž právní posta-
vení jako jeho právní předchůdce Václav B. a mohl svůj nárok uspokoi-
jovati z postoupené pohledávky jen ve stejném rozsahu jako Václav B.,
mohli žalovaní podle § 1396 obč. zák. namítati zaplacení pohledávky
Antonínu P-ovi učiněné v květnu 1932, tedy ještě před uskutečněním
postupu nastalé, jako důvod zrušení závazku, kterým se ho i proti ža-
lobci zprostil podle § 1412 obč. zák. Dovolací důvod č. 4 § 503 c. ř. s.
jest proto neodůvodněn a nebylo třeba, aby k jeho vyvrácení byla ro-
zebírána ještě zvláště rozhodnutí nejvyššího soudu č. 4851 a 5153 sb.
n. s. c., ježto otázka, o kterou jde v obou těchto rozhodnutích, totiž po-
souzení ochrany nabytí práv zápisem v pozemkové knize a v důvěře
v pozemkovou knihu, nemusí býti v tomto případě vůbec řešena.

Čís. 12543.

Nejde o zmatek (§ 41 zák. čís. 100/1931), nezjistily-li (v rejstříkové věci) nižší soudy samostatně skutkový základ pro své rozhodnutí, nýbrž poukazují-li na sdělení živnostenského úřadu.

Označení předmětu podniku nemůže býti jiné v rejstříku nebo ve firmě, než označení vzaté na vědomí nebo schválené živnostenským úřadem.

(Rozh. ze dne 27. dubna 1933, R I 300/33.)

Rejstříkový soud, zjistiv na základě živnostenského listu, že předmět podniku není kryt živnostenským listem, vyzval firmu, by ve lhůtě vykážala další živnostenské oprávnění nebo změnila předmět podniku tak, aby byl pravdivý. R e k u r s n í s o u d napadené usnesení potvrdil. D ů v o d y: Předmět podniku při firmě zapsaný musí býti podle § 22 min. nař. ze dne 9. března 1863 čís. 27 ř. zák. řádně doložen příslušnými doklady. Proto, ano jest zjištěno, že živnostenským listem není plně vykážáno živnostenské oprávnění ke všem živnostem zapsaným jako předmět podniku při firmě, právem žádá rejstříkový soud na společnost, aby vykážala další živnostenské oprávnění. Nebude-li moci tato oprávnění prokázati, nezbyvá nic jiného, než by společnost změnila předmět podniku tak, by vyhovoval zásadě pravdivosti firmní ovládající rejstřík obchodní.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Dovolacímu rekursu nelze přiznati oprávnění, neboť nejsou tu splněny předpoklady § 46 (2) zákona čís. 100/31. Zmatečnost vytýká stěžovatelka proto, že prý z napadených usnesení přesně nevychází, ve kterých bodech a v jakém směru a smyslu se shledávají nesrovnalosti mezi opovědí živnosti v obchodním rejstříku a opovědí živnostenskou. O zmatečnosti by však bylo lze mluvit jen tehdy, kdyby napadené usnesení bylo tak nedostatečné, že je nelze bezpečně přezkoumati (§ 41 odst. (2) h uvedeného zákona), to však nelze tvrditi v tomto případě. Další zmatečnost vidí stěžovatelka v tom, že soudy nižších stolic nezjistily samostatně skutkový základ pro své rozhodnutí, nýbrž poukazují na sdělení živnostenského úřadu. Ani tato vada však není označena v zákoně za zmatek (§ 41 uv. zák.). Předpoklady nižších soudů, že z odpovědi stěžovatelčiny k obchodnímu rejstříku lze vyčísti, že chce obchodovati také se zbožím jiného druhu, než sama vyrábí, má oporu v posudku obchodní a živnostenské komory a neodporuje proto spisům. Ani výtky nezákonnosti není nijak oprávněna. Podle sdělení živnostenského úřadu a řečeného posudku obchodní a živnostenské komory není živnostenským listem uvedeným v napadeném usnesení plně vykázáno živnostenské oprávnění, zapsané jako předmět podniku v obchodním rejstříku a vyzval-li rejstříkový soud stěžovatelku, by vykázala toto oprávnění, nepříčí se to nijak zákonu, naopak se to úplně shoduje se zásadou firemní pravdivosti, podle níž také označení předmětu podniku nemůže býti jiné v rejstříku nebo ve firmě, než označení vzaté na vědomí nebo schválené živnostenským úřadem (srov. Hartmann sbírka vzorců str. 325 pozn. 8.). Domnívá-li se stěžovatelka, že ony posudky nejsou správné, náleží jí, aby se vykázala rozhodnutím zemského úřadu, jenž podle § 36 živn. řádu jediné jest povolán, řešiti tuto otázku.

Čís. 12544.

Vymáhající věřitel, jemuž byla povolena exekuce zabavením a přikázáním k vybrání dlužníkovy pohledávky, nemůže za odkladu této exekuce nastoupiti žalobou o vydobytí zabavené pohledávky, ať již žalobou o zaplacení nebo o složení na soud. Učinil-li tak přece, jest jeho žalobu pro tentokráte zamítnouti.

(Rozh. ze dne 27. dubna 1933, Rv I 1800/31.)

Žalobci byla povolena exekuce zabavením a přikázáním k vybrání pohledávky dlužníka za pojišťovnou. V době, kdy tato exekuce byla odložena, domáhal se žalobce na pojišťovně zaplacení přikázané mu pohledávky. Procesní soud první stolice žalobu pro tentokráte zamítl. O d v o l a c í s o u d k odvolání žalobce napadený rozsudek potvrdil.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl odvolání.